

Vader,

Als we terugdenken aan jou, denken we terug aan je harde jeugd: je verloor bij de geboorte- als jongste van vier- je mama, je werd onttrokken uit het ouderlijk nest om opgevoed te worden bij een tante, ver weg van je broer en je twee zussen en je kreeg in de oorlogsperiode weinig studiekansen.

Maar je was sterk, een echte doorzetter, een adolescent met een visie en een doel. Je wou en zou iemand worden. En ja, nog voor je twintigste had je al een paar diploma’s op zak: A2-mechanica, B1-technisch tekenen en leraar automechanica.

Wilskracht, trouw, familieman, spaarzaam, humor en intelligentie vormden samen de stukjes van de puzzel “Vader Fons”.

Een geweldige vrouw, een boeiende loopbaan in een chemisch bedrijf, drie zonen die je alle kansen hebt gegeven, twee schoondochters die je graag zag en vijf kleinkinderen waar je trots op was, vormden de rode daad in het middenstuk van je levensverhaal.

Maar net toen je zou kunnen genieten van een vredig pensioen, sloeg het noodlot toe. Je dierbare vrouw, onze moeder, werd op veel te jonge leeftijd getroffen door de ziekte van Alzheimer. Maar klagen stond echter niet in vaders woordenboek en liefdevol verzorgde je ons moeder in haar tien jaar durende aftakelingstrijd. Deze strijd vergde ook veel van jouw krachten, maar toch vond je de moed om het leven opnieuw positief te bekijken. Gesteund door je familie, gedreven door je hobby- de prullaria- en bijgestaan door je petekind Sanne, beleefde je opnieuw fijne momenten.

Eind vorig jaar gebeurde dan het onverwachte. Je brein werd plots getroffen door een onbekende ziekte. De wetenschap stond voor een raadsel maar je hersencellen beseften wel wat er aan de hand was en waren veel te intelligent om zich langzaam te laten vernietigen. Ze lieten je lichaam snel los en kozen zo voor een menswaardig einde. Vader Fons was veel te fier en te trots om vele jaren als “niet-Fons” verder te leven.

Wat nu rest zijn de mooie herinneringen en gelukkig zijn die talrijk: je zware stem, je spitsvondigheid, je guitige blik, je rake bemerkingen, je volkse marktanekdotes Ook de vele tegenstellingen zullen immer bij blijven: gierig voor jezelf, gul voor je kinderen en kleinkinderen, bedrijfsleider en marktkramer in één persoon, weelderig commando’s afvuren en helpen daar waar kon, uiterlijk een koele kikker maar innerlijk een warm hart. Soms zullen die herinneringen tranen doen vloeien omdat we je missen en soms zullen die herinneringen een glimlach op ons gelaat toveren omdat we weten dat je zoveel van ons hield.

Één ding staat vast, we zullen deze herinneringen altijd blijven koesteren en met veel liefde doorgeven aan je klein- en achterkleinkinderen.

Vader, je hebt je stempel in ons achtergelaten en we zullen je nooit vergeten.

Je kinderen, schoonkinderen en kleinkinderen

In alle stilte hebben we hem moeten laten gaan

Alphonse Robberecht

Weduwnaar van Kristiana Christiaens (†2014)

° 12-07-1935 † 29-01-2017

Robbie en Katleen Robberecht - Maere
Saartje en Pieter Robberecht - Ingelrecht en Noor
Sam Robberecht
Renaat en Hilde Robberecht - Baudewijns
Sanne en Greg Robberecht - Camerlinckx en Eden
Nore en Wietse Robberecht - Coen en Janne
Maud en Axelle Robberecht - Antoine
Ronny Robberecht en vriendin Nele

*zijn kinderen, kleinkinderen
en achterkleinkinderen*

Georgette en Paul Christiaens - De Permentier

zijn schoonbroer en schoonzus

Broers (†), schoonzussen (†), neven en nichten.

De Families Robberecht en Christiaens.

Een woordje van dank gaat ook naar haar huisarts Dr. Greet De Vis,
naar de directie, het verplegend en verzorgend personeel van woonzorgcentrum Oase te Wolvertem
en naar Louis, zijn trouwe vriend.

De afscheidsplechtigheid en asverstrooiing
hebben plaats in het crematorium Daelhof, Erasmuslaan 50,
1804 Cargovil Zemst-Eppegem,
in intieme familiekring.

Rouwadres: Plasstraat 74 - 1860 Meise